Dosar nr. 2-10487/25
2-25071561-12-2-21052025-1

H O T Ă R Â R E
ÎN NUMELE LEGII

24 martie 2026
mun.Chişinău
Judecătoria Chişinău sediul Centru
în componenţă:
Judecătorul - Potînga Iurie

A judecat, unipersonal, în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă, cauza civilă la cererea depusă de "Pro Sano" SRL împotriva Bujor Maria, intervenient accesoriu Compania Națională de Asigurări în Medicină privind încasarea prejudiciului cauzat şi cererea de precizare a obiectului acțiunii, și –

A C O N S T A T A T :

I. Aspecte privind procedura:

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Chișinău sediul Centru la data de 16.05.2025 sub nr.04-1-13-22142, "Pro Sano" SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Bujor Maria, intervenient accesoriu Compania Națională de Asigurări în Medicină privind încasarea prejudiciului cauzat (f.d.4-7).

Ulterior la data de 12.03.2026, reclamanta "Pro Sano" SRL a depus în instanță o cerere privind modificarea temeiului și concretizarea pretențiilor din acțiune (f.d. 49-70).

Cererea de chemare în judecată a fost înființată în drept pe dispozițiile art. art 327 alin 1,2,3, art 328 alin 1, 2, art 333 alin 1,2, 3, CM RM şi art art 166,167, CPC RM.

Cererea înaintată a fost timbrată cu taxă de stat în mărime de 4.664,85 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr.143 din 13.05.2025 (f.d.3).

Potrivit fișei de repartizare cererea a fost repartizată la data de 21.05.2025 în mod aleatoriu completului de judecată – judecător Potînga Iurie (f.d.1).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din data de 04.06.2025 cererea a fost primită în procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă (f.d.36).

După depunerea cererii cu valoare redusă, întru respectarea dispozițiilor art. 276^3 alin. (3) din Codul de procedură civilă, pârâtei Bujor Maria i-a fost expediată copia cererii de chemare în judecată cu anexele prezentate, care nu au fost recepționate, acestea fiind restituite cu mențiunea „necunoscut”, în legătură cu ce ultima a fost citată și prin aviz publicitar, motiv pentru care, instanța, în baza art.206 CPC RM, a examinat cauza în lipsa ultimei.

Drept urmare a faptului dat, în temeiul art. 276^4 alin. (2) din Codul de procedură civilă, s-a dispus judecarea cauzei în baza probatoriului administrat la dosar.

II. Sluţionarea fondului cererii.

La data de 24 martie 2026 a fost adoptat dispozitivul hotărârii, prin care s-a admis în totalitate cererea precizată înaintată de "Pro Sano" SRL împotriva Bujor Maria privind încasarea prejudiciului material. S-a încasat de la Bujor Maria în beneficiul "Pro Sano" SRL suma bănească în mărime de 75.240,00 (șaptezeci și cinci mii două sute patruzeci) lei cu titlu de prejudiciu material cauzat angajatorului, precum și cheltuieli de judecată alcătuite din taxa de stat

în mărime 2.807,17 lei, taxa de timbru în mărime de 200,00 lei și cheltuielile pentru citare publică în mărime de 100 lei, iar în total în sumă de 78.347,17 MDL (șaptezeci și opt mii trei sute patruzeci și șapte) lei, 17 bani (f.d.73).

III. Calea de atac formulată în cauză:

Împotriva dispozitivului hotărârii din data de 24 martie 2026 de către reprezentantul pârâtei Bujor Maria, avocatul Melinteanu Cătălin a fost promovată cerere de apel, motiv pentru care în temeiul prevederilor art.236 din Codul de procedură civilă al RM, instanța a întocmit hotărârea integrală.

IV. Argumentele participanților:

Inițial prin cererea de chemare în judecată depusă, reclamanta "Pro Sano" SRL, a solicitat încasarea de la Bujor Maria suma de 93.297.60 lei care constituie prejudiciul cauzat angajatorului, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii, reclamantul a indicat că conform contractului individual de muncă din 09 decembrie Nr*****, Bujor Maria a fost angajată temporar în cadru SRL ,,PRO Sano,, în calitate de asistent medical de familie, pentru prestarea de asistență medicală gratuită conform contractului încheiat între CNAM şi SRL ,,PRO Sano,, pentru anii 2021 şi 2022.

Reclamantul a invocat că, potrivit contractului individual de muncă din 09 decembrie 2020 Nr 13/20 pct. 5 lit. h din același contracta, Bujor Maria are obligațiunea să repare prejudiciul cauzat angajatorului. Conform anexei statelor de personal, care a fost aprobat de CNAM, este indicat concret codul funcției, denumirea postului, numele prenumele și unitatea de salariu. Astfel, pentru funcția lu Bujor Maria. a fost aprobat de către CNAM salariu tarifar de 6 780 lei MD pentru 7 ore pe zi sau 35 ore săptămânal. Conform fișei de post, în funcția asistentei medicale, era inclus conform rotației şi pregătirea cabinetelor medicale din secția medicină de familie (trei cabinete). Acest fapt în totalitate corespunde fișei de post. Prin urmare, în obligațiune lui Bujor Maria, era îndeplinea funcției de asistentă medicală unde era obligată să pregătească şi alte cabinete medicale din secția medicilor de familie, cea ce era şi în atribuțiile asistentei medicale incluse în regimul de lucru. Conform raportului de evaluare ***** din 26.05.2022 efectuat de CNAM la SRL PRO Sano, a fost constatat, (în contextul raportului) că a fost calculat greșit salariu achitat suplimentar pentru Bujor Maria în mărime de 9 705 lei lunar, calificat ca surplus.

Consideră, că Bujor Maria a primit surplus de salariu pentru perioada din 1 noiembrie 2021 până la 30 iunie 2022, în suma totală de 75 240 lei, plus 18 057,60 contribuții 24% achitate de angajator astfel suma formată constituie 93 297.60 lei. Conform dispoziției ***** din 13 iunie 2022 înaintate de către CNAM în adresa SRL PRO SANO, a fost solicitată rambursarea sumei de 75 240 lei, plus 18 057,60 lei contribuții 24% astfel suma formată 93.297.60 care a fost primită de Bujor Maria.

Comunică reclamanta că, toate cheltuielile nejustificate ale mijloacelor financiare din FAOAM pentru anul 2021 în sumă de 93.297.60 lei au fost constatat de către comisia Companiei Naționale de Asigurări în Medicină.

Indică că, conform dispoziției Nr. 63-d din 13 iunie 2022, de către CNAM a fost solicitată rambursarea mijloacelor financiare din FAOAM de la SRL PRO SANO pentru anul 2021 în sumă de lei 152 521,54 pentru anul 2021 - sumă nejustificată La 13.06.2022 a fost înaintată pretenția către SRL PRO Sano nr 01-18/1632 de către CNAM cu solicitarea de a reține din contul transferurilor pentru perioada imediată următoare suma de 152 521,54 lei.

Indică că, sumă de 93.297.60 lei pentru anul 2021 – 2022 care este considerată ca sumă nejustificată primită de Bujor Maria se regăsește în auditul efectuat de către comisia CNAM la SRL ,,PRO Sano,,, anume în raportul de evaluare ***** din 26.05.2022, în cadrul căruia au fost constatate abateri de la prevederile contractuale inclusiv şi primirea de surplus de salariu de către Bujor Maria precum se regăsește şi în pretenția înaintată adică din suma integrală înaintată la solicitare.

În susținerea pretențiilor sale, reclamantul a invocat prevederile art. 327 alin 1,2,3, art 328 alin 1, 2, art 333 alin 1,2, 3, CM RM şi art art 166,167, CPC RM.

Reclamantul a mai arătat că anterior sesizării instanței a încercat soluționarea amiabilă a litigiului prin adresări către pârât, însă acestea nu au fost soluționate favorabil, motiv pentru care s-a adresat instanței de judecată solicitând admiterea acțiunii, încasarea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

Solicită reclamanta încasarea de la Bujor Maria suma de 93.297.60 lei care constituie prejudiciul cauzat angajatorului, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Ulterior la data de 12.03.2023, reclamantul SRL ,,PRO Sano,, a depus o cerere de precizare a temeiului acțiunii (f.d/49).

Potrivit cererii de precizare, reclamantul SRL PRO Sano,, solicită instanței de judecată încasarea din contul Mariei Bujor în beneficiul SRL ,,PRO Sano,, a sumei de 75.240,00 lei cu titlu de salariu achitat în surplus de angajator.

În motivarea cererii precizate, reclamantul a indicat că Bujor Maria nu mai activează în cadrul SRL ,,PRO Sano,,, fapt ce face imposibilă reținerea din salariul acesteia a dumei de care a beneficiat în surplus, în temeiul alin. (2), art. 148 din Codul muncii. Astfel, în temeiul contractului de muncă din 09 decembrie 2020 Nr 13/20, Bujor Maria urma a fi remunerată reieșind din lista statelor de personal aprobată la începutul fiecărui an și coordinată cu CNAM. La 03.01.2022 a fost aprobată lista statelor de personal de către administrația SRL ,,PRO Sano,, unde Mariei Bujor i-a fost aprobat 1,5 norma de muncă, iar salariu pentru o normă de muncă constituie 6780 lei. Respectiv, salariu brut acordat salariatului pentru 35 ore săptămânal constituie suma de 10.170,00 lei.

Menționează că, în urma verificărilor din contabilitate, referitor la contul 5311 (cont salarial), s-a constatat că începând cu luna noiembrie 2021 până în luna iunie 2022, Mariei Bujor i-a fost transferat în mod eronat, lunar, suplimentar cîte 9.405,00 lei, în lipsa unei munci suplimentare prestate (8 luni *9.405 lei=75.240,00 lei).

Mai indica că, nu exista nici un contract individual de muncă, un acord suplimentar sau orice alt act juridic semnat între SRL ,,PRO Sano,, și Bujor Maria în urma căruia s-ar fi angajat și efectiv și efectiv ar fi prestat vre-o muncă în beneficiul SRL ,,PRO Sano,,. Or. Tabelul de evidență a timpului de muncă pentru lunile noiembrie 2021-iunie 2022 se constată că, Bujor Maria a prestat doar câte 7 ore de muncă zilnice.

După depunerea cererii cu valoare redusă, întru respectarea dispozițiilor art. 276^3 alin. (3) din Codul de procedură civilă, pârâtei Bujor Maria i-a fost expediată copia cererii de chemare în judecată cu anexele prezentate, care nu au fost recepționate, acestea fiind restituite cu mențiunea „necunoscut”, în legătură cu ce ultima a fost citată și prin aviz publicitar, motiv pentru care, instanța, în baza art.206 CPC RM, a examinat cauza în lipsa ultimei.

V. Aprecierea instanței de judecată.

Studiind materialele dosarului, verificând argumentele invocate în raport cu probele administrate, instanța de judecată constată următoarele motive de fapt şi de drept.

În drept, instanța reține că conform art.130 alin. (1) CPC, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art.240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Potrivit dispoziţiilor art. 118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu prevederile art.45 Codul muncii, contractul individual de muncă este înțelegerea dintre salariat și angajator, prin care salariatul se obligă să presteze o muncă într-o anumită specialitate, calificare sau funcție, să respecte regulamentul intern al unității, iar angajatorul se obligă să-i asigure condițiile de muncă prevăzute de prezentul cod, de alte acte normative ce conțin norme ale dreptului muncii, de contractul colectiv de muncă, precum și să achite la timp și integral salariul.

Conform art.56 alin.(1)-(3) lit.a) Codul muncii, contractul individual de muncă se încheie în baza negocierilor dintre salariat și angajator. Încheierea contractului individual de muncă poate fi precedată de circumstanțe specifice (susținerea unui concurs, alegerea în funcție etc.). Contractul individual de muncă își produce efectele din ziua semnării, dacă contractul nu prevede altfel.

Potrivit art. 49 alin. (1) din Codul muncii, conținutul contractului individual de muncă este determinat prin acordul părților și cuprinde, printre altele, clauze referitoare la locul de muncă, funcția, drepturile și obligațiile părților, precum și alte condiții esențiale ale raportului de muncă.

Potrivit art. 9 alin. (1) lit. a) și b) din Codul muncii al Republicii Moldova, salariatul are dreptul: a) la încheierea, modificarea, suspendarea și desfacerea contractului individual de muncă în modul stabilit de lege; b) la muncă, conform clauzelor contractului individual de muncă.

În conformitate cu art.10 alin.(1) lit.a) Codul muncii, angajatorul are dreptul să încheie, să modifice, să suspende și să desfacă contractele individuale de muncă cu salariații în modul și în condițiile stabilite de prezentul cod și de alte acte normative.

Conform art. 10 alin. (1) lit. a) și alin. (2) lit. b) și d) din Codul muncii, angajatorul are dreptul să încheie, să modifice, să suspende și să desfacă contractele individuale de muncă în modul și în condițiile stabilite de lege, fiind totodată obligat să respecte clauzele contractelor individuale de muncă și să asigure salariaților munca prevăzută de acestea.

Art.81 Codul muncii, definește temeiurile încetării contractului individual de muncă. Potrivit acestor temeiuri, contractul individual de muncă poate înceta în circumstanțe ce nu depind de voința părților, prin acordul scris al părților, precum și la inițiativa uneia dintre părți (demisia sau concedierea).

Conform art. 68 alin. (1) și (2) din Codul muncii, contractul individual de muncă poate fi modificat doar prin acordul părților, exprimat printr-un acord suplimentar în formă scrisă, orice modificare a clauzelor esențiale fiind considerată modificare a contractului.

În fapt, reieșind din probele prezentate, instanța reține că, din conținutul cererii de chemare în judecată, al cererii de precizare a pretențiilor, precum și din totalitatea materialelor administrate la dosar, rezultă că, la 09 decembrie 2020 între SRL ,,PRO Sano,, în calitate de

angajator și Bujor Maria în calitate de angajat a fost încheiat contractul individual de munca nr. 13/20 (f.d. 8-19).

Potrivit contractului individual de muncă, Bujor Maria a fost angajată temporar în cadru SRL „PRO Sano„ în calitate de asistent medical de familie, pentru prestarea de asistență medicală gratuită conform contractului încheiat între CNAM şi SRL „PRO Sano„ pentru anii 2021 şi 2022.

Conform fișei de post, în funcția asistentei medicale, era inclus conform rotației şi pregătirea cabinetelor medicale din secția medicină de familie (trei cabinete). Prin urmare, în obligațiune Mariei Bujor, era îndeplinea funcției de asistentă medicală unde era obligată să pregătească şi alte cabinete medicale din secția medicilor de familie, cea ce era şi în atribuțiile asistentei medicale incluse în regimul de lucru.

Instanța reține că, potrivit pct. 8 din contractul individual de muncă încheiat cu Bujor Maria, remunerarea muncii urma a fi efectuată în conformitate cu lista statelor de personal, aprobată la începutul fiecărui an și coordonată cu Compania Națională de Asigurări în Medicină.

Din actele anexate la materialele cauzei, în special lista statelor de personal din 03.01.2022 (fd 52), rezultă că aceasta a fost aprobată de către SRL „PRO Sano” și coordonată cu CNAM, iar pentru Bujor Maria a fost aprobată 1,5 norme de muncă, salariu pentru 35 ore săptămânale constituie 10.170,00 lei.

Potrivit constatărilor reflectate în raportul întocmit de CNAM, nr. 10-07/54 din 26.05.2022, în cadrul verificărilor au fost identificate anumite iregularități privind efectuarea transferurilor salariale către unii angajați ai instituției, inclusiv în privința salariatului Bujor Maria.

Astfel, conform constatărilor CNAM, în perioada noiembrie 2021 – iunie 202 , salariatului Bujor Maria i-au fost transferate în mod eronat, lunar, suplimentar a câte 9.405,00 lei în lipsa unor munci suplimentare prestate.

Instanța constată că suma menționată a fost achitată reclamantei suplimentare față de remunerația aferentă muncii efective prestate, în lipsa unor acte justificative care să confirme prestarea muncii suplimentare aferente acestor plăți.

În acest context, la aprecierea temeiniciei pretențiilor deduse judecății, instanța va ține cont de contractul individual de muncă, coroborat cu cuantumul plăților constatate prin Raportul CNAM nr. 10-07/54 din 26 mai 2022, lista statelor de personal din data de 03.01.2022, tabelelor de evidență a timpului de muncă pentru perioada noiembrie 2021-iunie 2022, analiza contului salariatului nr. 5311 pentru perioada 01.11.2021-02.07.2022, extrasul din contul bancare și celelalte înscrisuri administrate în cauză.

Reieşind din circumstanțele de fapt şi de drept, instanța constată că cererea de chemare în judecată depusă de SRL „PRO Sano” este îndreptată spre soluționarea unui litigiu privind restituirea unor sume bănești pretinse achitate în surplus salariatei Bujor Maria cu titlu de drepturi salariale. Astfel, obiectul litigiului dedus judecății îl constituie restituirea plăților salariale pretinse achitate în surplus, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Pentru a se pronunța, instanța de judecată ia în considerație probele prezentate și administrate de către instanța de judecată, inclusiv:

-raportul CNAM nr. 10-07/54 din 26 mai 2022;

- lista statelor de personal din data de 03.01.2022;
- tabelelor de evidență a timpului de muncă pentru perioada noiembrie 2021-iunie 2022;
- analiza contului salariatului nr. 5311 pentru perioada 01.11.2021-02.07.2022;
- extrasul din contul bancar.

În conformitate cu art.117 Cod de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților.

Potrivit art.118 C.proc.civ., fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale. Potrivit art.130 C.proc.civ., instanța apreciază probele după intima sa convingere, bazată pe cercetarea completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor în ansamblul lor.

Aplicând aceste norme la speța dedusă judecății, instanța apreciază că reclamantul și-a îndeplinit sarcina probațiunii, prezentând un ansamblu coerent, convergent și suficient de probe apte să demonstreze existența raportului juridic.

În aceste condiții, la determinarea drepturilor salariale cuvenite reclamantei, instanța va avea în vedere cuantumul remunerației stabilite prin actele de personal aprobate de angajator, numărul normelor de muncă stabilitate pentru reclamantă, precum și perioada efectivă de activitate și timpul de muncă reflectat în tabel.

Totodată, instanța reține că, potrivit susținerilor reclamantului expuse în cererea de chemare în judecată, urmare a reducerii statelor de personal și a încetării raporturilor de muncă cu Bujor Maria, nu a fost posibilă reținerea sumelor achitate în surplus din contul salariatului. În aceste circumstanțe, reclamanta sa adresat în instanța de judecată cu prezenta cerere, solicitând încasarea la Bujor Maria a sumei de 75 240,00 lei cu titlu de salariu achitat în surplus.

Prin urmare, obiectul litigiului îl constituie stabilitatea existenței temeiului juridic pentru restituirea sumei de 75.240,00 lei, pretinsă de reclamant ca fiind achitată în surplus salariatului Bujor Maria, în lipsa unei prestații din partea acesteia.

Potrivit art. 148, alin. (1) reţinerile din salariu se pot face numai în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte acte normative. (2) Reţinerile din salariu pentru achitarea datoriilor salariaţilor faţă de angajator se pot face în baza ordinului (dispoziţiei, deciziei, hotărârii) acestuia: a) pentru restituirea avansului eliberat în contul salariului; b) pentru restituirea sumelor plătite în plus în urma unor greşeli de calcul; c) pentru acoperirea avansului necheltuit şi nerestituit la timp, eliberat pentru deplasare în interes de serviciu sau transferare într-o altă localitate ori pentru necesităţi gospodăreşti, dacă salariatul nu contestă temeiul şi cuantumul reţinerilor; d) pentru repararea prejudiciului material cauzat unităţii din vina salariatului (art.338); (3) În cazurile specificate la alin.(2), angajatorul are dreptul să emită ordinul (dispoziţia, decizia, hotărârea) de reţinere în termen de cel mult o lună din ziua expirării termenului stabilit pentru restituirea avansului sau achitarea datoriei, din ziua efectuării plăţii greşit calculate ori a constatării prejudiciului material. Dacă acest termen a fost omis ori salariatul contestă temeiul sau cuantumul reţinerii, litigiul se va examina de către instanţa de judecată la cererea angajatorului sau salariatului (art.349-355). (4) În caz de eliberare a salariatului înainte de expirarea anului de muncă în contul căruia el a folosit deja concediul, angajatorul îi poate reţine din salariu suma achitată pentru zilele fără acoperire ale concediului. Reţinerea pentru aceste zile nu se face dacă salariatul şi-a încetat sau suspendat activitatea în temeiurile indicate la art.76 lit. e), art.78 alin.(1) lit. d), art.82 lit. a) şi i), art.86 alin.(1) lit. b)-e) şi u), în caz de pensionare sau înmatriculare la o instituţie de învăţământ conform art.85 alin.(2), precum şi în alte cazuri prevăzute de contractul colectiv sau cel individual de muncă ori prin acordul scris al părţilor. (5) Salariul plătit în plus salariatului de către angajator (inclusiv în cazul aplicării greşite a legislaţiei în vigoare) nu poate fi urmărit, cu excepţia cazurilor unei greşeli de calcul.

În speță, din probele administrate la dosar, instanța constată că suma de 9 405,00 lei a fost achitată lunar, suplimentar, în perioada noiembrie 2021 – iunie 2022 pârâtei Bujor Maria, fără ca în materialele cauzei să fie identificate careva acte care să justifice plata pentru muncă suplimentară prestată de către aceasta.

Astfel, potrivit calculul prezentat de partea reclamant, cuantumul plăților efectuate în surplus salariatei Bujor Maria, constituie 75 240,00 lei, calculat după formula: 9 405,00 lei × 8 luni = 75 240,00 lei.

Instanța mai reține că, urmare a reducerii statelor de personal și a încetării raporturilor de muncă cu Bujor Maria, reclamanta nu a mai avut posibilitatea efectuării reținerii din salariul privind motivul pentru care s-a adresat instanței de judecată cu cererea de recuperare a sumei achitate în surplus.

În consecință, instanța, apreciind probele administrate în ansamblu și raportând circumstanțele de fapt constatate la prevederile legale aplicabile, ajunge la concluzia că pretenția SRL „PRO Sano" privind încasarea de la Bujor Maria a sumei de 75 240,00 lei cu titlul de salariu achitat în surplus este întemeiată.

Instanța reține că suma pretinsă de reclamant nu constituie o remunerație aferentă unei munci suplimentare efective prestate și nici o categorie de drepturi salariale stabilit prin contractul individual de muncă sau prevăzut de fișa statutului de personal. Or, achitarea a fost determinată de o eroare de calcul, nefiind identificat un temei juridic care să justifice acordarea respectivelor sume cu titlu de drepturi salarial.

Dând o apreciere celor enumerate mai sus, reieșind din probele administrate, *bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar şi apreciate, în baza art.130 CPC RM, din punct de vedere al pertinenţei, admisibilităţii, veridicităţii, iar în ansamblul sub toate aspectele în coroborarea lor*, instanța ajunge la concluzia admiterii acțiunii înaintate de "Pro Sano" SRL împotriva Bujor Maria privind încasarea sumei de 75.240,00 lei cu titlu de salariu achitat în surplus de angajator.

Referitor la cererea reclamantului privind compensarea cheltuielilor de judecată, instanța reține următoarele.

Potrivit art.82 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile legate de examinarea cauzei, suportate de părți în legătură cu desfășurarea procesului civil. Finalitatea acestor dispoziții legale constă în asigurarea reparării costurilor rezonabile suportate de partea care a fost nevoită să recurgă la protecția instanței pentru valorificarea unui drept sau interes legitim.

În conformitate cu art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză, cheltuielile de judecată suportate de aceasta. Norma procesuală consacră principiul reparării integrale a cheltuielilor rezonabile suportate în proces de partea care a avut câștig de cauză, fiind expresia principiului responsabilității procesuale a părții care a generat sau a menținut în mod nejustificat litigiul.

Din analiza materialelor dosarului, instanța constată că reclamantul a achitat taxa de stat în mărime de 4.664,85 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată anexat la dosar (f.d. 34).

Având în vedere că, în prezenta cauză, instanța a constatat temeinicia pretențiilor reclamantului din cererea precizată prin care a concretizat suma ce urmează a fi încasată în mărime de 75.240 lei și a admis acțiunea precizate în totalitate, rezultă că pârâta Bujor Maria este partea căzută în pretenții, motiv pentru care aceasta urmează să suporte consecințele procesuale prevăzute de legislația procesuală civilă.

Instanța subliniază că obligația de compensare a cheltuielilor de judecată nu are caracter sancționator, ci reprezintă o consecință firească a principiului echității procesuale, potrivit căruia partea care a generat sau a determinat necesitatea recurgerii la instanța de judecată trebuie să suporte costurile procedurale determinate de acest litigiu.

Prin urmare, ținând cont de faptul că acțiunea precizată a reclamantului a fost admisă integral, precum și de prevederile art.82 și art.94 Cod de procedură civilă, instanța va dispune încasarea de la pârâtă în beneficiul reclamantului a cheltuielilor de judecată reprezentând taxa de stat în mărime de 2.807,17 lei, calculate în raport cu valoarea pretențiilor din cererea concretizată, taxa de timbru în suma de 200 lei, precum și cheltuielile suportate în legătura cu citare publică în suma de 100 lei, iar în total suma de 78.347,17 lei.

În conformitate cu prevederile art.art. 238-242 ale Codului de Procedură Civilă, instanţa de judecată,-

HOTĂRĂȘTE :

Cererea precizată înaintată de "Pro Sano" SRL împotriva Bujor Maria privind încasarea prejudiciului material s e a d m i t e.

Se încasează de la Bujor Maria în beneficiul "Pro Sano" SRL suma bănească în mărime de 75.240,00 (șaptezeci și cinci mii două sute patruzeci) lei cu titlu de prejudiciu material cauzat angajatorului, precum și cheltuieli de judecată alcătuite din taxa de stat în mărime 2.807,17 lei, taxa de timbru în mărime de 200,00 lei și cheltuielile pentru citare publică în mărime de 100 lei, iar în total în sumă de 78.347,17 MDL (șaptezeci și opt mii trei sute patruzeci și șapte) lei, 17 bani.

Hotărârea judecătorească se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de cel mult 15 zile după ce rămâne definitivă.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile prin intermediul judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Potînga Iurie